

“111 ÜLKE GÖRDÜM, KALDI 84”

“I SAW 111 COUNTRIES,
84 LEFT TO GO”

HAZIRLAYAN BY BURCU ERGÜL
FOTOĞRAFLAR PHOTOS CARLO DE VINCENTIIS

Zeynep Gülin de Vincentiis tam bir seyyah. Karadan ilk dünya turunun ardından deniz yoluyla yaptığı ikinci turunda İtalyan eşyle tanıştı, üçüncüsünde ise kızı ile birlikte gezdi. Şimdi hedefi tüm dünya ülkelerine ayak basmak. Bağış yapma, paylaşma, ülkeler ve sınırlarla ilgili fikirleriyle dikkat çeken seyyahla keyifli bir sohbet.

Zeynep Gülin de Vincentiis is a world traveller. After her first round-the-world tour by land, she did another one by sea where she met her Italian husband. Then she did a third circumnavigation with her 4 year-old daughter. An adventurous interview with a traveller whose ideas about donations, sharing, countries and borders stand out.

Gülin de Vincentiis, Fransız Polinezyası, Bora Bora'da...
Gülin de Vincentiis, in Bora Bora, French Polynesia

“Üniversite yıllarımda çalışmaya başladığımda ilk yaptığım ata binmeyi öğrenmekti. Biraz daha param olunca yapmak istediğim şey ise seyahatti.”

“When I started working during my university years, the first thing I did was learn how to ride a horse. Then, when I earned a bit more money, the thing I wanted to do was travel.”

► **Dünya turu kararını ne zaman aldınız? İki kez daha dünyayı tavaf etme fikri nasıl gelişti?**

Makine mühendisliğinde doktora yapıyordum. Dersleri tamamladım, yeterliliği geçtim, tez önerisini yazdım. Hocam tez önerisinde değişiklikler yapmamı söyleyince içimden yapmak gelmedi. “Onun yerine dünya turu yapayım,” dedim. Sonra ilk dünya turumun ardından “Avucumda Patikalar”ı yazarken kaptan ehliyeti almıştım. “Bir de denizden dünya turu yaparım,” diye çıktı kalemden. “Gerçeğe dönüştüreyim,” dedim. Bir şekilde becerdim. Kızım doğduktan sonra da, “Biraz büyüsün, alacağım onu sırtıma dünyayı gezeceğim,” demeye başladım. Trans-Sibirya trenini istiyordum. Dünyanın üçte birini gitmişken oradan devam etmeye karar verdim. Baktım yedi sene geçmiş son dünya turumun üstünden. “Güzel olur,” dedim, yaptım. Üçüncü tavaf da böyle doğdu. Hayatımı güzel hikaye olacak şekilde yaşamayı seviyorum. İleride torunlarıma masal diye anlatırım.

► **When did you decide to tour the world? How did you come up with the idea to circumnavigate the world two more times?**

I was a doctoral student in Mechanical Engineering. I completed my courses, passed the proficiency exam, and wrote the proposal for my thesis. When my teacher asked me to make some changes in the proposal, I didn't feel like doing it. I said “Let me go on a round-the-world tour.” After the first round, I was writing my book “Trails in My Palm” and meanwhile, I had got a captain's license. “So now I do a round-the-world tour by sea.” When such a sentence came out from my pen, I said “Let me turn it into reality.” Somehow, I managed. After my daughter was born, I started saying “She grows up a bit, I'll put her on my back and travel the world.” I wanted to do the Trans-Siberian train. I decided to go on from there since I'd have gone one-third of the world. I don't like going back the same way. Realizing that it had been seven years since my last circumnavigation, I said “It would be nice,” and did

Vavau, Tonga

Kolombiya
Cartagena, Colombia

La Antigua, Guatemala

Aden, Yemen

Hayatınızı ya da fikirlerinizi değiştiren bir şehir, bir insan, bir öykü çıktı mı karşınıza bu yolculuklarda? Sayısız hikayenin içine girmişsinizdir eminim ancak hayatınızda dönüm noktası olabilecek biri var mı?

Güzel soru. Görüşlerimi etkileyen insanlar, öyküler, olaylar var elbette. Dönüm noktası olacak şey ise tabii ki kocamın karışma çıkması. Aslında ben evliydim ikinci turuma çıkarken. Yaşam koşulları nedeniyle bir türlü ayrılmadığım kocamdan ancak böyle kaçma yolu bulmuştum. Benim için erkek dosyası kapanmıştı. Erkeklerden öylesine yorulmuştum, hayatımda kimseyi istemiyordum artık. Ama öyle olamadı, eski kocamdan kaçtım ama kaderden kaçılmıyormuş! Tabii asıl ilk kızım Lavinia ve hamile olduğumu öğrendiğimiz yer, mitolojinin göbeği Delfi de hayat hikayemin en önemli parçası.

Dünyayı seyahat edebilmek, sayısız ülke görebilmek için yüksek bütçe şart mıdır?

Parasız olduğunu söyleyen insan bile sigara içiyor, çay-kahve-kola içiyor. Bunlar küçük gibi görünse de her gün olunca toplamı çok tutan şeyler. Son model cep telefonlarını, bilgisayarları, televizyonları kim alıyor? Yollarımızda kaç tane araba var? Bunları alabilen herkes üç-beş aylık veya bir senelik dünya turu yapabilir.

Dünyayı her seferinde farklı rotalardan mı dolaştınız? Aynı ülkeye ikinci, üçüncü kez gittiğinizde farklı nelerini gördünüz?

Eh, genelde farklı yerleri tercih ediyorum tabii ama aynı ülkeye çok kez gittiğim de oluyor. Mısır'da önce turistik yerleri gördüm, sonra boydan boya geçtim, sonra Port Said'de 15 gün geçirdim. Kimse gidip orada kalmaz. Ama yerleşik hayatta tanıdık insanlar ediniyorsunuz. Farklı bir boyut kazanıyor seyahatiniz. Benim gibi gitmeyenler bilmez, yalnızlığın gerçek yüzünü. Kalabalıklar arasında yalnız hissetmek değil, gerçekten yalnız olduğunu bilmek. Herhangi bir aksilik olduğunda yanında hiç kimse olmayacağını farkındalığı... Başka hiçbir duyguya benzemiyor. Bir yandan korkutucu, diğer yandan ebedi bir özgürlük hissi. Bir tek kendin olmak. Birey olarak varlığının somutlaşması.

Eşinizle tanışmanız nasıl oldu?

İkinci dünya turuma başladığımda üç gün motorla yelken seyri ile Marmaris'ten Süveyş Kanalı'nın girişi Port Fuad'a geldik. Kaptanla üç kuruş yüzünden tartıştık, ben haklıyım elbette ama tekmeden atıldım. Kötü de bir kaptandı. Ama ona teşekkür etmem lazım, onun beceriksizliği olmasa kocamla

it. That's how the third tour came about. I like to live my life as to make a good story. I'll tell my grandchildren my life as if a fairy tale.

During your travels, did you come across a city, a person, or a story that changed your life or ideas? I'm sure you were involved in numerous stories, however, is there anyone who was a milestone in your life?

Good question. Of course, there have been people, stories and incidents that affected my views. As for the milestone, it's meeting my husband. In fact, I was already married when I started the second tour. It was my way of running away from my husband whom I couldn't manage to leave due to life circumstances. I was done with men. I was so tired of men that I didn't want anyone in my life anymore. But things didn't go that way. I ran away from my ex, but you cannot run away from fate! Surely, my first daughter Lavinia and Delphi, the center of mythology, where we found out I was pregnant have a significant place in my life story.

Is high budget a must to travel the world and see numerous countries?

People who say they are "broke" smoke, drink tea, coffee, or coke. Though these things seem small, they add up when you do them every day. Who is buying the latest cellphones, laptops, and TVs? How many cars are on our roads? Those who can buy these things can go for a three to five-months or 1-year world tours.

Did you always visit different destinations? What difference did you see when visiting the same country for a second or third time?

Of course, generally I prefer different places, but there are countries I have visited several times. I first visited the touristic places in Egypt. Then I crossed it from one end to the other. Then I spent 15 days in Port Said. No one would go and stay there. But when you get stuck in a place and pass into settled life, you get to know people. Your travelling passes on a different dimension. Those who don't go like I did do not know the real face of loneliness. It's not being alone in a crowd, it's knowing you are totally alone. The awareness that you will have no one to be there with you in a time of trouble... It's like no other feeling. Scary on one hand, a feeling of eternal freedom on the other. To be only yourself. The materialization of your existence as an individual.

How did you meet your husband?

At the start of my second world tour, we did three days of

Hint Okyanusu'nda sevimli bir an...
A cute picture from Indian Ocean

Fransız Polinezyası
Nuku Hiva, French Polynesia

Immaculate
Katedrali Samoa
Cathedral of
the Immaculate
Conception - Apia,
Samoa

İKİ AYDA 10 ÜLKEYE DAHA GIDECEKLER

► "Aslında daha epey bir yolum varmış. 193 BM ülkesi, iki gözlemci ülke, toplamda 195 ülke var. 111'ini görmüşüm, 84 kalmış. Kismetse kasım ortası iki aylık bir seyahate çıkıyoruz, 10 Karayip ülkesi yapacağım. Eh, Avrupa'da Andorra, Lihtenştayn ve Karadağ gibi minik ülkeler ve Kıbrıs gibi kolay bir lokma da var. Hadi 70'e indirdim sayıyı. Stanlar ve Maldivler, Seyşeller, Madagaskar gibi adaları da yaptım diyelim. Geri kalan 60 ülke nispeten daha zor olan ve daha yüklü paralar gerektiren ülkeler. O nedenle bir sponsora ihtiyacım olduğunu fark ettim."

TEN MORE COUNTRIES IN TWO MONTHS

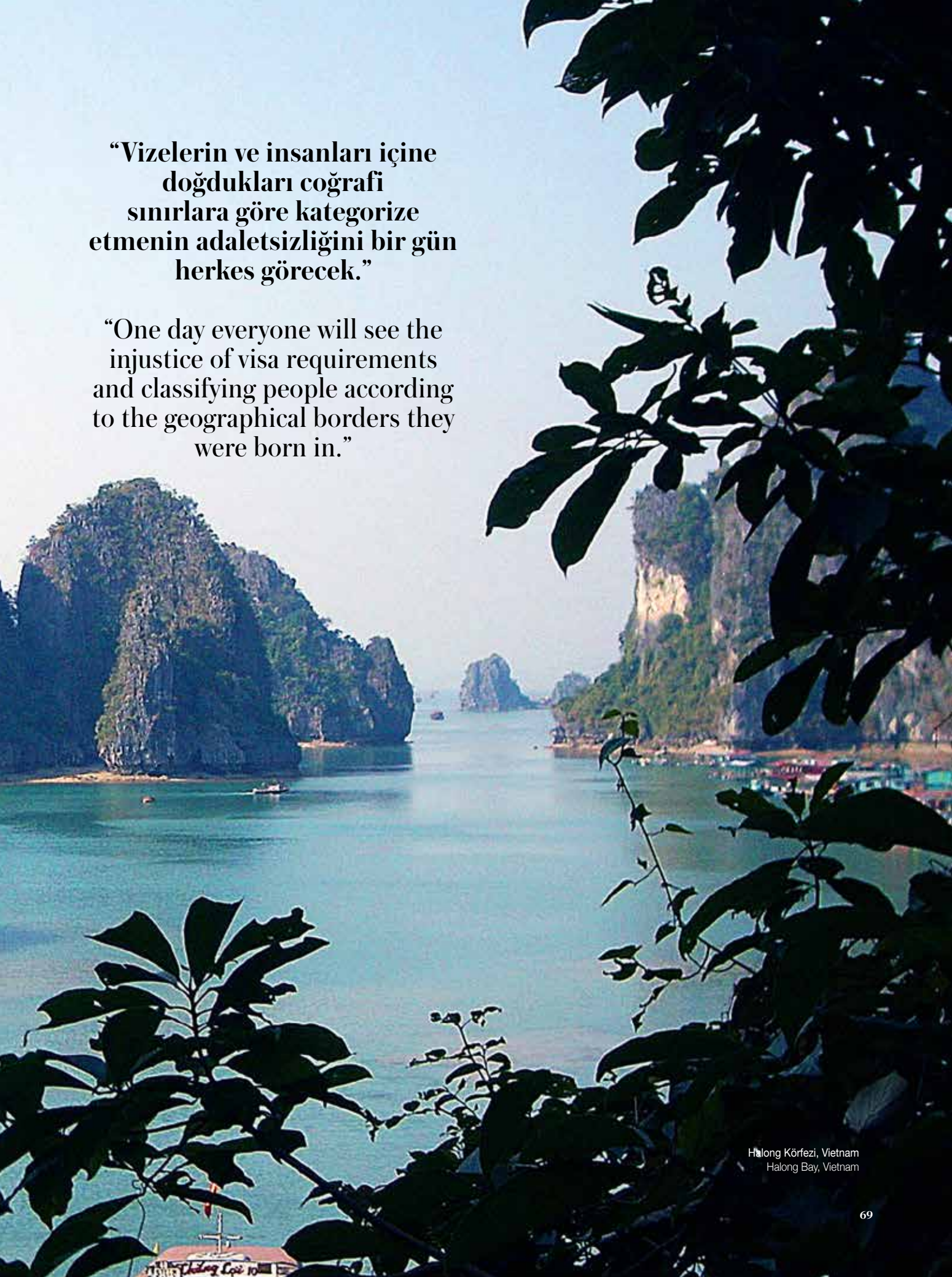
► "There's still a long way to go even after so much travelling. There are 195 countries in the world, 193 UN members, plus 2 observer states. I've visited 111, so 84 more left. If everything goes fine, we will go on a two-month trip mid-November to 10 countries in the Caribbean. There are mini countries in Europe like Andorra, Liechtenstein, and Montenegro, and there is Cyprus - an easy bite. I get down to 70. Let's say I do the Stans, and islands like the Maldives, Seychelles, and Madagascar. The remaining 60 countries are the difficult ones and require more funding. So I realized I need a sponsor."

tanıyamayacaktım. Ve o teknede kalsam muhtemelen turu bitiremeyecektim de... Kaptan tekneyi karaya bağlamasını beceremediği için pasarella (tekneden inip binmek için kullanılan kalas) denize düşüp duruyor, her inip binişte kenara çekmek lazım, benim çırpı kollarım için ağır bir iş. Carlo ile o sayede tanıştık. Bana yardım önerdi. 10 dakikalık bir sohbetin ardından kart değiş-tokuşu yaptık ve uğur getirmesi için bir yunus kolye ucu verdi. Onlar hemen ayrıldılar. Ben de yeni tekne bulmak için kendi dertlerime daldım. Carlo'ya kolye için teşekkür edeyim diye iki satır yazdım. O da cevap verdi. Öte yandan, kitap yazmayı düşünüyorum. Hikayenin içinde yakışıklı bir İtalyan erkeği olması fena olmaz dedim. Oyun diye devam ettim, sonra gerçeğe dönüştü. Önce Tayland'a geldi beni görmeye. Sonra Meksika'ya. Sonra Barselona'ya gelip beni İtalya'ya getirdi. Ertesi gün annesi ile tanıştırdı. Ben dünya turu bitince bu gönül macerası da biter diye bakıyordum. Kaderin hakkımda farklı planları varmış.

sailing from Marmaris to Port Fouad at the entrance of the Suez Canal. I had an argument with the captain for a couple of cents; of course I was the one in the right, but I got kicked out of the boat. He was a bad captain anyway. I must thank him though; if it wasn't for his ineptitude, I wouldn't have met my husband. If I had stayed on that boat, I wouldn't have been able to finish the tour either... As the captain could not moor the boat properly, the gangway kept falling in the sea. You had to take it aside every time you got on or off the boat, a heavy weight for my thin arms... That's how I met Carlo. He offered help. After a ten-minute chat we exchanged business cards, and he gave me a dolphin-tail pendant to bring me luck. They quickly left. And I dove into my own problems to find a new boat. I sent him an email to thank him for the pendant. He replied. As I was thinking of writing a book after the trip, I thought a handsome Italian man in the story wouldn't be a bad idea. I went on as a game, then it turned to reality. First, he came to Thailand to see me, then to Mexico. Then he came

**“Vizelerin ve insanları içine
doğdukları coğrafi
sınırlara göre kategorize
etmenin adaletsizliğini bir gün
herkes görecek.”**

“One day everyone will see the
injustice of visa requirements
and classifying people according
to the geographical borders they
were born in.”

Ülkeleri oluşturan sınırlarla ilgili son derece farklı bir bakış açınız var. Sınırlarla ilgili hiç sorun yaşadınız mı?

Hem de kaç tane! Bu noktaya kendiliğimden gelmedim, getirttiler beni. 2001'de Tanzanya'ya gidecekken, Türklerden vize istenmediğini duymuştum. Sonra öğrendim ki işler yakın zamanda değişmiş. Tanzanya'da bir konsoloslukta bir bombalama olmuş ve olaya bir Türk'ün adı karışmış. Neymiş, adamın teki kötü bir şey yapmış. Hasbelkader o adamla aynı hayali çizginin içinde doğmuş olan herkese suçlu gözülle bakılıyor. Gerçekten o kadar abuk ki! 2008'de de Panama sınırından geri döndürüldüm. Sınır dışı edilmemden iki hafta sonra vize gerekliliği kalktı. Denizden yaptığım ikinci dünya turunun sonunda da Yunanistan AB'de olmasına rağmen yeşil pasaporttan vize istediği için Rodos'tan Türkiye'ye dönerken durduruldum, 600 euro ceza ödeyeceğimi, pasaportuma da "Persona Non Grata" (İstenmeyen Adam) damgası vuracaklarını söylediler. "Buyrun," dedim. "İkinci dünya turumdan pasaportumda 'persona non grata' damgası ile dönmek benim için onurdur!" Tabii Carlo benim gibi tepkisel değil, uysal

to Barcelona and took me to Italy to meet his mother the very next day. I was thinking this love affair would come to an end when the world tour ended. Turned out fate had different plans for me...

You have a very different view on country borders. Did you have any trouble with borders?

You won't believe how many I had! I didn't come to this point for no reason. My experiences got me here. Back in 2001, I was going to visit Tanzania, I heard that no visa was required for Turks. Then I learnt that things had changed recently. There was a bombing at a consulate and a Turkish was involved... So one man does something bad and everyone who happened to be born within the same imaginary line of that man, is deemed guilty. It's absurd! In 2008, I was returned from the Panama border. Two weeks after my "deportation", the visa requirement was lifted. I had an incident at the end of my second world tour too. I was stopped on my way back to Turkey from Rhodes, as Greece required a visa for the green passport despite being an EU member... I was told

Bora Bora, Fransız Polinezyası
Bora Bora, French Polynesia

Meksika
Cabo San Lucas,
Baja California,
Mexico

Venice Beach, Kaliforniya, ABD
Venice Beach, California, USA

Nuku Hiva, Fransız Polinezyası
Nuku Hiva, French Polynesia

Kosta Rika
Puntarenas, Costa Rica

Cook Adaları, Yeni Zelanda
Rarotonga, Cook Islands, New Zealand

AİLECE DÜNYA TURU TOURING THE WORLD AS A FAMILY

► "(Ailecek seyahat etmenin) zorlukları var elbet. Tek başına seyahatin rahatlığı ve özgürlüğü yok. Yolculukta bazı detaylar çok önemlidir. Eşimin lakaytlıklarını bazen katlanılmaz buluyorum. Çocukla seyahat etmenin iyi tarafı ise insanların daha rahat yaklaşması, küçük jestleri."

► "Travelling as a family has its difficulties. You don't have the comfort and freedom of being on your own. Some details are very important while travelling. So at times, I find my husband's carelessness and nonchalance unbearable. The good part of travelling with a child is that people approach you easily, their small gestures are a way of connection."

ve uzlaşmacı. Sonunda tonton ve aklıselim bir yetkili araya girdi de döndüm ülkeme ceza (!) almadan. Bir bebek, içine doğduğu, kanlı bir savaş veya kanlı politika ile çizilmiş hayali çizgi ile tanımlanıyor ve o çizginin dışına çıkmak istediğinde bariyerle karşılaşılıyor.

Seyahat genelinde birçok konuda farklı bakış açılarınız var. Bunları dile getirdiğiniz için tepkiler alıyor musunuz? Kafama taş fırlatılıyor tabii arada sanal dünyada. Ama pek kimse bana aldırmadığı için çok bulaşmıyorlar henüz. O nedenle tanınmamak, bilinmemek de işime geliyor biraz. Devlet güçleri ile ise henüz başımı belaya sokmadım. Öte yandan ben Galileo'nun tarafındayım. "Dünya güneşin etrafında dönmüyor, de," derlerse derim. Pasaport yaktığımda da eskilerini yakıp başımı belaya sokmamayı düşünüyorum. Orada da kocam "Bir eylem yapacaksın tam yapmalısın, hayatı seyahat olan biri bu haktan vazgeçecek ki anlamı olmalı," diyor. Bilemiyorum... Daha zaman var zaten. Eğer gerçekten bir anlamı olacağını, bir şey değiştireceğini bilsem yaparım da sırf kendimi feda etmenin anlamını görmüyorum. Vizelerin ve insanları içine doğdukları coğrafi sınırlara göre kategorize etmenin adaletsizliğini bir gün herkes görecek.

to pay €600 fine, and that they would put a "persona non grata" stamp on my passport. I said "Help yourself. It would be an honor for me to return from my second world tour with a persona non grata stamp on my passport!" Of course Carlo is not as hotheaded as me, he is soft and reconciliatory. In the end, a sweet and rational senior officer intervened and I returned to my country without any penalties (!). A baby is defined by the imaginary line drawn by either a bloody war or bloody politics and is faced with a barrier to go out of that line. You have different views on several subjects when it comes to travelling. Do you ever get reactions because of your views? Well, I get hurled stones at my head sometimes on the cyber world. But as nobody cares much for me, I don't get it too often. That's why I'm fine not being known much. I haven't gotten into any troubles with state authorities yet. On the other hand, I'm on the side of Galileo. If they told me to say that the Earth does not revolve around the Sun, I would say it. When I burn my passports after visiting every country in the world, I'm think of burning the old ones so that I won't get myself in trouble. My husband says "If you're going to protest, you should do it properly. If a person whose life is travelling gives up that right, that would mean something." I don't know... There is still time anyway. I'd do it if I knew it would make a change, but I don't see the point of sacrificing myself for no reason. One day, everyone will see the injustice of visa requirements and classifying people according to the geographical borders they were born in.